

ל' בחשרי
3 בנובמבר
יום א'

גמרתי חבוקר עבוד הצעתי לסדור השלטון בארץ בהחאם
למנדט, צרכי הבית הלאומי, וענייני הערבים - בחקופת המנדט, בטרם
היות רוב יהודי בארץ.

בחקופה זו ירכב שלטון הארץ מנציב עליון, ועד לאומי
עברי וערבי, וממשלה מרכזית.
א. הנציב העליון.

בהאש שלטון הארץ עומד נציב עליון המחמנה ע"י ממשלת המנדט.
הנציב אחראי לקיום המנדט, לשמירת הבטחון בארץ, להגנת הגבולות,
לפקוח על המקומות הקדושים ולהנהלת ענייני חוץ.
הנציב ספקד על כוחות הצבא והמשטרה (מלבד המשטרה
העירונית) והוא סמנה את מושלי המחוזות ואת חברי בית המשפט העליון
בארץ.

ב. הועדים הלאומיים.

היהודים והערבים בוחרים בשני ועדים לאומיים.
הועד הלאומי היהודי נבחר באספת נבחרים היהודים, והועד הלאומי
הערבי באספת נבחרים הערבים.

כל העניינים המיוחדים של אחד משני העמים מתנהלים ע"י
הועד הלאומי שלו, המקבל הוראות מאספת הנבחרים.
כל הצעת חוק מוגשת ע"י הנציב העליון לעיון בפני הועדים
הלאומיים.

כל ועד לאומי בותן אח החוק ומביע אח דעתו בחיוב או בשלילה או מציע שנויים. כששני הועדים הלאומיים מסכימים להצעת החוק היא מקבלת חוקף חוקי ומתפרסמת ע"י הנציב בעהון הרשמי בשלוש השפות הרשמיות של א"י: אנגלית, עברית וערבית. במקרה של חלוקי דעות בין שני הועדים הלאומיים מתבררת ההצעה בועדה משותפת הנבחרת באופן פרימטי ע"י שני הועדים הלאומיים. כשאין הועדה באה לידי הסכם עוברת ההצעה לממשלה לשם החלטה אחרונה.

ג. הממשלה.

הממשלה הארצישראלית סרכבת מחשעה חברים: שלשה אנגלים, שלשה יהודים, שלשה ערבים.

חברי הממשלה מתמנים ע"י הנציב באופן דלקמן: 3 החברים האנגלים על-פי הצעת ממשלה המנדט (משרד המושבות) האחראית בפני חבר הלאומים, החברים היהודים והערבים מוצעים ע"י הועדים הלאומיים. כל ועד לאומי מציע לנציב רשימה של חשעה קנדידטים שמהוכם בוור הנציב שלשה.

האנגלים מנהלים חיקי המשפט, דרכי החבור (רכבת, פוסטה, טלגראף, נמל) וכספים.

היהודים - חיקי עליה, התישבות, עבודות צבוריות.

הערבים - חנוך, בריאות, מסחר ותעשיה (חקלאות?)

לכל חבר ממשלה יש שני סגנים. לאנגלי - סגן יהודי וערבי,

ליהודי - סגן אנגלי וערבי, לערבי - סגן אנגלי ויהודי.

כל הצעת חוק שלא הוסכמה על-ידי שני הועדים הלאומיים

נעשית לחוק על-פי החלטה הרוב של חברי הממשלה, אולם לנציב העליון

יש זכות ויטו(?)